Hukuk Bölümü 2007/58 E., 2008/4 K.

"İçtihat Metni"

İzmir 15. Asliye Ceza Mahkemesi'nce, İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı'nın iddianamesi ile sanığın şüphe üzerine emniyet görevlilerince yapılan üst aramasında üzerinde taşınması ruhsata tabi ancak ruhsatsız olarak Lama marka tabanca ve fişekleri bulunduğundan bahisle sanığın 6136 sayılı Yasa'nın 13/1 maddesi ve 36. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesini kamu adına talep ve iddia ettiği, sanığın fiil tarihinde yolda giderken emniyet görevlilerince yapılan üst aramasında taşınması ve bulundurulması ruhsata tabi olan ve ruhsatı bulunmayan atışa salih tabancayı taşıdığı, bunun ikrar, ekspertiz raporu ve tüm dosya kapsamından doğrulandığının anlaşıldığı gerekçesiyle davacı hapis ve ağır para cezasına çarptırılarak, bu cezanın ertelenmesine karar verilmiştir.

Bu kararın sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay Sekizinci Ceza Dairesi, hükmü temyiz eden sanığın, temyiz dilekçesinde, olay failinin kendisi olmadığını, olaydan önce nüfus cüzdanı ve sürücü belgesi fotokopilerini kaybetmiş bulunduğunu, başkası tarafından bu bilgiler verilmek suretiyle kendisi hakkında mahkumiyet hükmü kurulmuş olabileceğini ileri sürmüş bulunması karşısında, bu durumun araştırılıp ileri sürülen hususların doğru olup olmadığının saptanmasından sonra hüküm kurulması zorunluluğunun bozmayı gerektirdiği, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmüş olduğundan, hükmün bu sebepten dolayı bozulmasına karar vermiştir.

Bunun üzerine İzmir 15. Asliye Ceza Mahkemesi, Yargıtay bozma kararına uyarak, Mahkemelerince bu suçu işlemediğini söyleyen daha evvel nüfus cüzdanı ve sürücü belgesinin fotokopilerini kaybettiğini belirten ve Diyarbakır'ın Kulp İlçesinde ikamet eden sanık Özer Yıldız'ın talimat yoluyla parmak izlerinin alındığı, Mahkemelerine ruhsatsız tabanca yakalatmak suretiyle hakkında suçüstü hükümlerine göre dava açılan ve adının Özer Yıldız olduğunu söyleyen şahsın İzmir Emniyet Müdürlüğü Kimlik Tespit ve Olay Yeri İnceleme Şube Müdürlüğü'nde bulunan parmak izlerinin celp edildiği ve her iki parmak izi örneklerinin birlikte İzmir Emniyet Müdürlüğü Olay Yeri İnceleme ve Kimlik Tespit Şube Müdürlüğü'ne gönderilerek birbirine uygun olup olmadığı sorulduğunda, ekspertiz raporunda, parmak izlerinin farklı, ayrı şahıslara ait olduklarının belirtildiği, Diyarbakır'da oturan, hükmü temyiz eden sanık Özer Yıldız'ın savunmalarına, dosyadaki parmak izlerine, ekspertiz raporu ile tüm dosya kapsamına göre 29.3.2001 tarihinde sanık Özer Yıldız'ın ruhsatsız tabanca taşımadığı, hüviyeti meçhul başka bir şahsın ruhsatsız tabanca yakalattığı halde Özer Yıldız'a ait kimlik bilgilerini verdiğinin anlaşıldığı gerekçesiyle mahkumiyetine yeter ölçüde delil elde edilemediğinden müsnet suçtan beraatine karar vermiştir.

Davacı vekili, Adalet Bakanlığı'na verdiği dilekçe ile, yapılan adli hata nedeniyle müvekkili Özer Yıldız'ın yaklaşık 5 yıldan beri işlemediği bir suçtan dolayı yargılandığını, iki ayrı defa yerleşim yerinde göz altına alındığını ve sabıkalı duruma düşmüş bulunduğunu belirterek yasal faizi ile birlikte maddi ve manevi tazminat isteminde bulunmuştur.

Adalet Bakanlığı, tazminat talebinin dayanağı olan olaylarla ilgili olarak bir hizmet kusuru olmadığını da belirterek istemin reddine karar vermiştir.

Davacı vekili, Adalet Bakanlığı'nı davalı göstermek suretiyle, Adalet Bakanlığı'nın cevabi yazısından da bahsederek, idari eylem sonucu ve yapılan adli hata nedeniyle uğradığı zararların karşılığı olmak üzere 10.000,00 YTL manevi tazminatın yasal faizi ile birlikte hüküm altına alınması istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 7. İDARE MAHKEMESİ; 27.10.2005 gün ve E:2005/1549, K:2005/1286 sayı ile, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinden söz ederek, dava dosyasının incelenmesinden, üzerinde ruhsatsız silah yakalanan bir şahsın, kendi üzerinde kimlik olmaması ve ismini davacının ismi olarak tanıtması nedeniyle yargılandığını öne süren davacının, idarenin hizmet kusuru nedeniyle maruz kaldığı eylemlerden dolayı 10.000,00 YTL manevi tazminat istemiyle bakılan davanın açıldığının anlaşıldığı, dava dilekçesindeki açıklamalar ve zararın gerçekleşme biçimi gözetildiğinde, davacının adli yargı yerinin yargısal işlemlerinde hizmet kusuru işlendiğinden bahisle açılan iş bu tazminat davasında, uyuşmazlığın hallinin, tazminat istemine esas olan işlemi yapan mahkemenin dahil olduğu adli yargının görevine girdiği, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin E:2004/33, K:2004/42 sayılı ve 1.7.2004 günlü kararının da bu yolda olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, aynı istemle, davalı olarak Maliye Hazinesini göstermek suretiyle adli yargı yerinde dava açmıştır. (Davacı vekili, dava dilekçesinin son sayfasında, manevi tazminata hükmedilmesi için 4.12.2004 gün ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 141. maddesindeki tazminat isteme şartları oluştuğundan dava açmak zaruretinin hasıl olduğunu belirtmiştir.)

DİYARBAKIR 1. AĞIR CEZA MAHKEMESİ; 17.3.2006 gün ve E:2006/37, K:2006/59 sayı ile, davacı Özer Yıldız vekili tarafından davalı Hazine aleyhine 466 sayılı Yasa gereğince tazminat davası açıldığı, davacı Özer Yıldız vekili tarafından verilen 25.1.2006 havale tarihli dilekçe ile, müvekkili Özer Yıldız'ın işlemediği bir suçtan dolayı gıyabında dava açılıp yargılandığı ve bu dava sonucunda önce mahkumiyet cezası ile cezalandırıldığı, kararın kendisine tebliğ edilmesi sonucunda davadan haberdar olduğu, kararın temyizi sonucunda asıl failin kendisi olmadığı yönünde tekrar yargılandığı ve beraat ettiği, bu davadan dolayı yapılan adli hata nedeniyle Adalet Bakanlığı hakkında idari yargıda hizmet kusuru nedeniyle tazminat davası açtığı, ancak, Ankara 7. İdare Mahkemesi'nin 27.10.2005 tarihli kararı ile, davanın adli yargının görev alanına girdiğinden bahisle görev yönünden reddine karar verildiği ve bu görevsizlik kararının da 15.01.2006 tarihinde kesinleştiği, davacının bu olay nedeniyle nihayetinde beraat ettiği, bu hususun 5271 sayılı CMK nın koruma tedbirleri nedeniyle tazminat istemi başlığı altında bulunan 141. maddesi kapsamında bulunduğu, bu hükme göre keyfi adli işlemler nedeniyle suç soruşturması ve kovuşturması sırasında kişilerin uğrayabilecekleri maddi veya manevi zararların zarar gören kişilerce Devleti dava etmek suretiyle tazmininin talep edilebileceğini belirterek müvekkili Özer Yıldız'ın işlemediği bir suçtan dolayı toplum ile aile ve mesleki çevresinde haysiyetini kıracak şekilde yanlış vasıflandırılıp yerleşim yeri olan Diyarbakır İli Kulp İlçesinde karakola çağırılması, savcılık ve mahkeme huzurunda ifade vermek zorunda kalması, defalarca jandarma ve polis marifetiyle tebligatlara maruz kalması ve sabıkalı olarak uzun süre gözükmesi sebebiyle elem ve ızdırap çekmiş bulunduğunu, bu işlemlerinde ilgili birimlerde hizmetin gereği gibi işlememesi ve idarenin ağır hizmet kusuru içinde bulunduğundan bahisle müvekkili için 10.000 YTL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işleyecek faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ettiği, dava dosyasına davacı vekilince ibraz edilen İzmir 15. Asliye Ceza Mahkemesi'nin karar örnekleri incelendiğinde, suç tarihi olarak 29.03.2001 tarihinin belirtildiği, bu tarih itibarıyla 466 sayılı Kanun'a göre inceleme yapılması gerektiği, 5320 sayılı Kanun'un 6. maddesine göre 1 Haziran 2005 tarihinden itibaren yapılacak işlemlerde tazminata ilişkin 5271 sayılı CMK nın 141 ve devamı maddelerinin uygulanabileceği, bu tarihten önceki işlemlere ilişkin ise 466 sayılı Yasa'nın uygulanması gerektiği, dava konusu olayın ve davacının maruz kaldığı eylemin 5271 sayılı Kanun kapsamında kalmadığı, yine dosyaya davacı vekilince ibraz edilen Ankara 7. İdare Mahkemesi'nin 2005/1549 E, 2005/2286 K sayılı görev yönünden reddine ilişkin kararı da değerlendirilerek Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 1.7.2004 tarih ve 2004/33 E, 2004/42 K sayılı kararı incelendiğinde "...İcra Ceza Mahkemesince isim benzerliği nedeni ile başkasına karşı açılan takipte mal beyanında bulunmamaktan dolayı hakkında hapis cezası verilerek haksız yere hapis yatan davacının manevi tazminat davasında hatalı işlemi yapan adli yargı görevlidir..." denilmek sureti ile davacının haksız yere hapis yatması sebebi ile tazminat talebi halinde adli

yargının görevli olacağı, ancak davaya konu olayda ise davacının herhangi bir şekilde haksız olarak tutuklanmadığı, hükümlü olarak hapis yatmadığı anlaşılmakla, davacının üzerinde ruhsatsız silah yakalanan şahsın kendi üzerinde kimlik olmaması ve ismini davacının ismi olarak tanıtması nedeniyle davacının gıyabında yargılanıp mahkumiyet ile cezalandırılması işleminin idarenin hizmet kusuru kapsamında kalabileceği, bu yöndeki hizmet kusurlarından kaynaklanan tazminat davalarının yargılama yerinin, idari yargı yerinin görev alanına girdiği, adli yargının görev alanında bulunmadığı, görev hususunun mahkemece yargılamanın her aşamasında resen göz önünde bulundurulması gerektiği, davanın esasından önce ön şart olarak çözümlenmesi gereken hususlar göz önünde bulundurularak davanın görev yönünden reddine karar vermenin icap ettiği, dava konusunun hizmet kusuruna dayanması, haksız tutuklamanın söz konusu olmaması sebebi ile idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mahmut BİLGEN, Erdoğan BUYURGAN, Habibe ÜNAL, Ayper GÖKTUNA, Muhittin KARATOPRAK ve Gürbüz GÜMÜŞAY'ın katılımlarıyla yapılan 04.02.2008 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME : Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği, Başkanlıkça, idari yargı dosyasının da ilgili Mahkemesinden getirtildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Nurdane TOPUZ'un, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ahmet BEŞİNCİ ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun, davada adli yargının görevli olduğu yolundaki yazılı ve sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, idari eylem sonucu ve yapılan adli hata nedeniyle uğranılan zararların karşılığı olmak üzere 10.000,00 YTL manevi tazminatın yasal faizi ile birlikte hüküm altına alınması istemiyle açılmıştır.

Anayasa'nın "Genel Esaslar" başlıklı Birinci Kısmında, egemenliğin, kayıtsız şartsız Milletin olduğu ve Türk Milletinin, egemenliğini, Anayasa'nın koyduğu esaslara göre, Yasama, Yürütme ve Yargı organları eliyle kullanacağı öngörülmüştür.

Anayasa'nın Başlangıç Bölümünde "Kuvvetler ayrımının, Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli Devlet yetki ve görevlerinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medeni bir işbölümü ve işbirliği olduğu ve üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu" belirtilmiştir.

Anayasa'nın 9. maddesinde, "Yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır" denilmiş; "Mahkemelerin bağımsızlığı" başlıklı 138. maddesinde, "Hakimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler.

Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Görülmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz.

Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." hükümlerine yer verilmiştir.

Belirtilen Anayasal düzenlemelere göre, "kuvvetler ayrılığı" ilkesi gereğince fonksiyonel bakımdan yargı organı yasama ve yürütmeden ayrı tutulmuş olup, bağımsız bir organ olan yargının yargılama süreci ile ilgili işlemlerinin Anayasa'nın 125. maddesinde öngörülen "idari işlemler" kapsamına girmediği ve bu nedenle yargısal işlemler dolayısıyla idari yargı yoluna başvurulamayacağı açıktır.

Bu durum, Ülkemiz yargı sisteminin dayandığı "yargı ayrılığı" ve "adli ve idari yargı organlarının birbirlerine karşı bağımsızlığı" ilkelerinin de doğal bir sonucudur.

Öte yandan, 7/5/1964 gün ve 466 sayılı Kanun Dışı Yakalanan Veya Tutuklanan Kimselere Tazminat Verilmesi Hakkında Kanun'un 1. maddesinde;

"1. Anayasa ve diğer kanunlarda gösterilen hal ve şartlar dışında yakalanan veya tutuklanan veyahut tutukluluklarının devamına karar verilen;

2.

Yakalama veya tutuklama sebepleri ve haklarındaki iddialar kendilerine yazılı olarak hemen bildirilmeyen;

3.

Yakalanıp veya tutuklanıp da kanunî süresi içinde hâkim önüne çıkarılmayan;

4.

Hâkim önüne çıkarılmaları için kanunda belirtilen süre geçtikten sonra hâkim kararı olmaksızın hürriyetlerinden yoksun kılınan;

5.

Yakalanıp veya tutuklanıp da bu durumları yakınlarına hemen bildirilmeyen;

6.

Kanun dairesinde yakalandıktan veya tutuklandıktan sonra haklarında kovuşturma yapılmasına veya son soruşturmanın açılmasına yer olmadığına veyahut bereatlerine veya ceza verilmesine mahal olmadığına karar verilen;

7.

Mahkûm olup da tutuklu kaldığı süre hükümlülük süresinden fazla olan veya tutuklandıktan sonra sadece para cezasına mahkûm edilen kimselerin uğrayacakları her türlü zararlar, bu kanun hükümleri dairesinde Devletçe ödenir.

8. (Mülga : 10/1/1991 - 3696/3 md.)" denilmiş;

2. maddesinde;

"1 inci maddede yazılı sebeplerle zarara uğrayanlar, kendilerine zarar veren işlemlerin yapılmasına esas olan iddialar sebebiyle haklarında açılan dâvalar sonunda verilen kararların kesinleştiği veya bu iddiaların mercilerince karara bağlandığı tarihten itibaren üç ay içinde, ikametgahlarının bulunduğu mahal ağır ceza mahkemesine bir dilekçeyle başvurarak uğradıkları her türlü zararın tazminini isteyebilirler.

Dilekçede, zarar isteminde bulunan kimsenin açık adresinin, zarara sebebiyet verdiği ileri sürülen işlemlerin özetinin, zararın dayandığı sebepler ile sübut delillerinin ve tazmini istenen zararın neden ibaret olduğunun yazılı olması ve sübut delillerinin dilekçeye bağlı olarak verilmesi gereklidir. (Ek cümle: 10/1/1991 - 3696/1 md.) Dilekçeye delillerini bağlı olarak ibraz etmeyenlere Mahkeme, delillerini ibraz için 1 aylık süre verir.

Yukarıdaki fıkrada yazılı hususları kapsamayan dilekçe, mahkeme kararıyla reddeolunur.

Tazminat istemine esas olan işlem işi hükme bağlayan ağır ceza mahkemesince yapılmışsa, bu istemi incelemeye yetkili mahkeme, en yakın yer ağır ceza mahkemesidir" hükmüne yer verilmiştir.

23/3/2005 gün ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un 18. maddesinin 1. fıkrasının (c) bendi ile, 1 Haziran 2005 tarihi itibarıyla; 7.5.1964 tarihli ve 466 sayılı Kanun Dışı Yakalanan veya Tutuklanan Kimselere Tazminat Verilmesi Hakkında Kanun, bütün ek ve değişiklikleriyle birlikte yürürlükten kaldırılmış; 2. fıkrasında, bu Kanunun 6, 8 ve 12 nci maddelerinde öngörülen yürürlük ve uygulamaya ilişkin hükümlerin saklı olduğu belirtilmiş; 6. maddesinde ise, Ceza Muhakemesi Kanununun 141 ilâ 144 üncü maddeleri hükümlerinin, 1 Haziran 2005 tarihinden itibaren yapılan işlemler hakkında uygulanacağı, bu tarihten önceki işlemler hakkında ise, 7.5.1964 tarihli ve 466 sayılı Kanun Dışı Yakalanan veya Tutuklanan Kimselere Tazminat Verilmesi Hakkında Kanun hükümlerinin uygulanmasına devam olunacağı kurala bağlanmıştır.

4.12.2004 gün ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 141. maddesinde;

"(1) Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında;

a) Kanunlarda belirtilen koşullar dışında yakalanan, tutuklanan veya tutukluluğunun devamına karar verilen,

b) Kanunî gözaltı süresi içinde hâkim önüne çıkarılmayan,

c) Kanunî hakları hatırlatılmadan veya hatırlatılan haklarından yararlandırılma isteği yerine getirilmeden tutuklanan,

d) Kanuna uygun olarak tutuklandığı hâlde makul sürede yargılama mercii huzuruna çıkarılmayan ve bu süre içinde hakkında hüküm verilmeyen,

e) Kanuna uygun olarak yakalandıktan veya tutuklandıktan sonra haklarında kovuşturmaya yer olmadığına veya beraatlerine karar verilen,

f) Mahkûm olup da gözaltı ve tutuklulukta geçirdiği süreleri, hükümlülük sürelerinden fazla olan veya işlediği suç için kanunda öngörülen cezanın sadece para cezası olması nedeniyle zorunlu olarak bu cezayla cezalandırılan,

g) Yakalama veya tutuklama nedenleri ve haklarındaki suçlamalar kendilerine, yazıyla veya bunun hemen olanaklı bulunmadığı hâllerde sözle açıklanmayan,

h) Yakalanmaları veya tutuklanmaları yakınlarına bildirilmeyen,

i) Hakkındaki arama kararı ölçüsüz bir şekilde gerçekleştirilen,

j) Eşyasına veya diğer malvarlığı değerlerine, koşulları oluşmadığı halde elkonulan veya korunması için gerekli tedbirler alınmayan ya da eşyası veya diğer malvarlığı değerleri amaç dışı kullanılan veya zamanında geri verilmeyen,

Kişiler, maddî ve manevi her türlü zararlarını, Devletten isteyebilirler.

(2) Birinci fıkranın (e) ve (f) bentlerinde belirtilen kararları veren merciler, ilgiliye tazminat hakları bulunduğunu bildirirler ve bu husus verilen karara geçirilir" denilmiş;

142. maddesinde ise;

"(1) Karar veya hükümlerin kesinleştiğinin ilgilisine tebliğinden itibaren üç ay ve her hâlde karar veya hükümlerin kesinleşme tarihini izleyen bir yıl içinde tazminat isteminde bulunulabilir.

(2) İstem, zarara uğrayanın oturduğu yer ağır ceza mahkemesinde ve eğer o yer ağır ceza mahkemesi tazminat konusu işlemle ilişkili ise ve aynı yerde başka bir ağır ceza dairesi yoksa, en yakın yer ağır ceza mahkemesinde karara bağlanır.

(3) Tazminat isteminde bulunan kişinin dilekçesine, açık kimlik ve adresini, zarara uğradığı işlemin ve zararın nitelik ve niceliğini kaydetmesi ve bunların belgelerini eklemesi gereklidir.

(4) Dilekçesindeki bilgi ve belgelerin yetersizliği durumunda mahkeme, eksikliğin bir ay içinde giderilmesini, aksi hâlde istemin reddedileceğini ilgiliye duyurur. Süresinde eksiği tamamlanmayan dilekçe, mahkemece, itiraz yolu açık olmak üzere reddolunur.

(5) Mahkeme, dosyayı inceledikten sonra yeterliliğini belirlediği dilekçe ve eki belgelerin bir örneğini Devlet Hazinesinin kendi yargı çevresindeki temsilcisine tebliğ ederek, varsa beyan ve itirazlarını onbeş gün içinde yazılı olarak bildirmesini ister.

(6) İstemin ve ispat belgelerinin değerlendirilmesinde ve tazminat hukukunun genel prensiplerine göre verilecek tazminat miktarının saptanmasında mahkeme gerekli gördüğü her türlü araştırmayı yapmaya veya hâkimlerinden birine yaptırmaya yetkilidir.

(7) (Değişik: 25/5/2005 - 5353/20 md.) Mahkeme, kararını duruşmalı olarak verir. İstemde bulunan ile Hazine temsilcisi, açıklamalı çağrı kâğıdı tebliğine rağmen gelmezlerse, yokluklarında karar verilebilir.

(8) Karara karşı, istemde bulunan, Cumhuriyet savcısı veya Hazine temsilcisi, istinaf yoluna başvurabilir; inceleme öncelikle ve ivedilikle yapılır" hükmü yer almıştır.

Bu duruma göre, idari eylem sonucu ve yapılan adli hata nedeniyle uğranılan zararın karşılığı olmak üzere 10.000,00 YTL manevi tazminatın yasal faizi ile birlikte hüküm altına alınması istemiyle açılan davada, yukarıda yer verilen hükümler gözetildiğinde adli yargının görevli bulunduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ağır Ceza Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Diyarbakır 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilen 17.3.2006 gün ve E:2006/37, K:2006/59 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 04.02.2008 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.